

L'Ebre a Santander

El Consell de Ministres d'Espanya tramita un nou transvasament d'aigües de l'Ebre, aquesta vegada cap a Santander i el seu entorn urbà. La Plataforma en Defensa de l'Ebre ja ha fet publica la seua oposició com ho ha fet el Govern d'Aragó i l'ajuntament d'Alcaniys. Ara comencen a moure les institucions ebrenques començant pel Consell Comarcal del Baix Ebre tot esperant la resposta de la Generalitat de Catalunya.

Josep Bayarri Raga,
periodista

Quan tot just es compleixen els 15 anys de la revocació del Plan Hidrológico Nacional, de 2001 promogut pel govern Aznar (PP) i derogat pel govern Rodríguez Zapatero (PSOE), s'activa la proposta d'un transvasament de quantia limitada (4,99 hectòmetres cúbics) cap a la Comunitat Autònoma de Cantàbria. Aquesta iniciativa segueix el model de l'anomenat minitransvasament al Camp de Tarragona de 1981, de venda de drets d'aigua a canvi de compensacions econòmiques per als titulars de la concessió, en aquell cas les comunitats de regants del Delta. La petició actual es fa a partir de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, organisme estatal, vinculat al Ministeri de la Transició Ecològica on tenen una forta presència els regants mitjançant la confederació de Comunitats; la proposta compta amb el suport de l'actual govern PSOE-Podemós tan ambigu en els temes de l'aigua.

Aquestes operacions es presenten com l'excusa per atendre les mancances de subministrament urbà de les ciutats (aigua de boca), però en realitat amaguen operacions especulatives de creació d'àrees industrials i promocions immobiliàries i de desenvolupament turístic. Les compensacions sempre són a favor de sectors molt concrets de les zones que cedeixen cabals i mai suposen un estímul per a les economies globals dels territoris. El 1981 foren les comunitats de regants amb els industrials i municipis de Tarragona que promogueren el que s'ha anomenat minitransvasament de l'Ebre. Que tan beneficiós ha estat per a la zona de Tarragona-Reus-Cambrils (Port Aventura inclòs) i tan poc per a la gent de l'Ebre. El nostre setmanari va combatre el projecte però no se'n va sortir. Els únics que es beneficiaren foren els regants del Delta que amb els cànon rebuts del consorci tarragoní van pagar les obres d'encimentat dels canals i altres millores als seus regadius davant la impotència dels ajuntaments democràtics i la inoperància dels partits, incapaçs

Solament la mobilització ciutadana ha aconseguit frenar alguns dels reiterats intents de transvasar aigua de l'Ebre per afavorir interessos econòmics d'altres territoris. FOTO ARXIU

d'aturar les obres. En quaranta-cinc anys de funcionament no ha afectat l'economia del conjunt del Baix Ebre-Montsià, més enllà d'alguna subvenció que alguns consideren caritativa i els sous per als dirigents del consorci, sovint polítics ebrenques, que van començar protestant fins al cap del temps entrar al circuit malauradament tan conegut de cobrar i callar.

Els transvasaments de l'Ebre han estat des d'aleshores un tema recurrent que han mobilitzat la gent d'aquestes comarques amb independència de la seua condició social o afiliació política. El 2011 el PP, emborratxat per la seua majoria absolu-

ta, volia reactivar la política de transvasaments sense cap garantia per a l'equilibri ecològic, la supervivència del Delta i els interessos dels habitants de la conca i, malgrat els requeriments de la Unió Europea, es resistí a garantir el cabal mínim que, segons tots els estudis científics, ha de tenir l'Ebre a la desembocadura.

La Plataforma en Defensa de l'Ebre sempre s'ha mantingut ferma en la seua lluita contra qualsevol mena de transvasament d'aigües de la conca de l'Ebre per a altres territoris. Fa set anys la Plataforma va acudir al Parlament Europeu per demanar que el govern de la Unió ature el nou

Pla Hidrològic de la Conca de l'Ebre i frene els nous regadius, canals i embasament previstos. El més important han estat les grans mobilitzacions ciutadanes que va promoure i organitzar contra el Pla Hidrològic; les manifestacions de principis de segle a Amposta, Barcelona, Madrid i Brussel·les passaran a la història, com a testimoni de la unitat de les Terres de l'Ebre davant l'agressió d'enemics poderosos. Aleshores es va guanyar. Ara cal tornar a mobilitzar-se davant aquest nou intent de transvasament que, de fer-se, segur que servia de model i excusa per a altres peticions. ■